

Helsingin yliopisto - Helsingfors universitet - University of Helsinki ID 2000-313

Tiedekunta-Fakultet-Faculty Valtiotieteellinen tiedekunta		Laitos-Institution-Department Viestinnän laitos	
Tekijä-Författare-Author Roos, Jonna			
Työn nimi-Arbetets titel-Title Chicana-identiteetit ja niiden representaatiot elokuvissa			
Oppiaine-Läroämne-Subject Viestintä			
Työn laji-Arbetets art-Level Pro gradu		Aika-Datum-Month and year 2000-04-19	Sivumäärä-Sidantal-Number of pages 118
<p>Tiivistelmä-Referat-Abstract</p> <p>Tarkastelen tutkimuksessani kuinka chicana-identiteetit ovat rakentuneet historiallisesti ja sosiaalisesti sekä kuinka ne esittäytyvät elokuvissa ja videoissa. Tutkielmassani käytän chicano- ja chicana-nimitystä henkilöistä, jotka ovat Yhdysvaltojen kansalaisia ja joilla on meksikolainen tausta. Meksikolaiset puolestaan ovat espanjalaisten valloittajien ja atsteekkien jälkeläisiä. Chicana tarkoittaa naispuolista henkilöä, sillä espanjan kielessä feminiinimuodot saavat a-päätteen ja maskuliinimuodot o-päätteen.</p> <p>Tutkimusaineistoni koostuu elokuvista ja videoista sekä chicana-elokuvatekijöiden haastatteluista, joita tein Los Angelesissa ja San Franciscossa talvella 1995-1996. Olennaisena osana tutkimusaineistoani ovat myös omat kokemukseni ja tunteeni, joita käsittelen läpi koko tutkimukseni. Tutkielmassani tukeudun feministisiin tutkimusmenetelmiin, teemahaastatteluihin ja elokuvia tarkastelen ideologisesta näkökulmasta käsin. Chicanot ovat sisäistäneet valkoisten miesten seksistiset arvot ja ne tulevat esiin heidän tekemissään elokuvissaan. Useat chicanot tekevät suurella budjetilla Hollywoodin elokuvia, kun taas chicanat tekevät itsenäisiä ja vaihtoehtoisia elokuvia ja videoita. Tämän vuoksi keskityn tutkimuksessani chicianiin.</p> <p>Sylvia Moralesin dokumenttielokuvan Chicanan (1979) kautta tarkastelen 1960-luvulla politisoitunutta chicano-liikettä ja feministien siihen kohdistamaa kritiikkiä. Chicanat kokivat liikkeen seksistiseksi ja valkoinen naisten ajama naisliike koettiin puolestaan rassistiseksi. Tarkastelen tätä valkoisen naisliikkeen kritiikkiä Yhdysvaltojen ”värillisten naisten” näkökulmasta. Lourdes Portillon videossa Columbus on Trial (1992) kuvaa valloituksen problematiikkaa huumorin keinoin. Tarkastelen lähemmin ”rodun” ja etnisyyden sosiaalisia ja historiallisia merkityksiä. Pohdin myös omaa valkoisuuttani ja asemaani suomalaisena akateemisena tutkijana. Angloamerikkalaisen Allison Andersin ohjaaman elokuvan Mi Vida Loca/My Grazy Life (1993) kautta pohdin postkolonialistisen feminismiin ja elokuvatutkimuksen kysymyksiä. Kenellä on oikeus puhua ja mistä?</p> <p>Frances Salomé Españan kokeellisten videoiden, Spitfire (1991), El Espejo/The Mirror (1991), Vivir (1995), kautta tarkastelen chicanien sukupuoli-identiteettiä. Otan huomioon kuinka meksikolainen kulttuuri määrittää chicanien naiseutta mm. Malinche-myytin ja Guadalupen Neitsyen avulla. Vaihtoehtoisissa chicana-elokuvissa kahden kulttuurin risteyskohdat näyttäytyvät synkretisminä, hybridisyytenä ja mestitsisyytenä. Chicanat määrittelevätkin uudelleen Yhdysvaltalaista taidetta luomalla omaehtoisia kuvia historiastaan ja naiseudestaan.</p>			
Avainsanat-Nyckelord-Keywords etninen identiteetti - naiset - värilliset representaatio - etnisyys feminismi - postkolonialismi			
Säilytyspaikka-Förvaringsställe-Where deposited			
Muita tietoja-Övriga uppgifter-Additional information			